

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

31. Dies Martii. Omne bonum aut Deus, aut ex Deo. Augustinus de lib.
arbit. l. 3. c. 13.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

31. DIES MARTII.

Omne bonum aut Deus, aut ex Deo. *Augustinus de lib. arbit. l. 3. c. 13.*

Solus
Deus
est bo-
num.

I. **B**onum à te tanto quæsitum ambitu, tandem reperisti nullo tuo quæstus, immenso fructu. Est Bonum non aliquod, sed omne; non mutilum, sed integrum; non partibus divisum, sed totum. Est bonum, quod tibi non tantum adest, sed inest; quod non modò tibi est proximum, sed intimum. Fluit per venas tuas, insidet fibris, latet in visceribus, inclusum est præcordiis, residet in corde, insinuat se per artus, permeat omnia membra: denique totus, quantus es; si non es Deus, certè es Dei. Omne Bonum est Deus, & omnia bona ex ipso, & nullum bonum sine ipso. Hic ergò sta Viator, tenes metam; contrahe vela, occupas portum; desiste à cursu, habes bravium; cane receptui, obtinuisti lauream. Quid quæris supra, vel extrà, vel ultra Deum? Ipse cum sit Bonum summum, est votorum omnium summa. Quocum melius esse, quàm cum illo esse, quocum æternum esse, est beatum esse? Potest nè vel momento ab eo abesse, à quo solo tibi datur esse? Molestum nè tibi sit cum summo Bono esse, cujus deliciae sunt, tecum etiam vilissimo esse? Cur te Deo subducis, qui te ad omne Bonum manuducit?

II. Adest tibi, cum illum cogitas, cum desideras, cum amas: non jam tantum per naturæ necessitatem, qua abesse non potest; sed per Gratia benignitatem,

ratem, qua abesse, nisi indignis non solet. Evola igitur ad Deum tuum mente, quod potes; adhæresce affectu, quod debes; qui ne à te vel Corpore abesset admirabili amoris artificio, illud sub Sacramēto condidit. Quid jam indignius, quàm anhelantem ad te Deum declinare, qui fugientem à te votis revocare omnibus, & totis sequi desideriis debeas? Tu ille es, quisquis peccator es: desiderat te Deus tuus, & tu fastidis Deum tuū? Colisne eum, quem unum colere Majestas ejus exigit, Dignitas ejus monet, Beneficentia ejus meretur, officium tuum postulat, exemplum omnium monstrat? Colisne humilitatis tuæ obsequiis? patientiæ victimis, Resignationis tuæ holocaustis, Gratitude officiiis, laudum encomiis, precam votis? Ita quidem si Deo tuo servieris, servitute brevi, æternū obtinebis, fiesque ex servo unius, Dominus omnium. Quid dubitas ei servire, qui ipse magis tibi servit, cum sit tibi ad tuum votum, omne quod potes optate bonum? Bonus est Pater filio, quem cadentem erigit; bonus est Dux peregrinanti, quem errantem in viam reducit; bonus est Magister discipulo, quem ignorantem instruit; bonus est famenti panis, sitienti potus, algenti ignis, ægrotanti medicina, egentī pecunia, pereunti salus. Hæc bona per varia sic dispersa, Deus habet in se collecta; Deus est totum hoc solus, & ampliùs cuilibet homini.

III. Nunc igitur cum sit hæc indoles Voluntatis: ut toto pondere, hoc est amore (nam pondus ejus, amor ejus) ruat in bonum: & Deus sit omnibus unum, & primum, & summum Bonum; quidquid amoris in te habes, & ex te effundere potes; sic vires amoris, aliis impende, ut redundet in primū Amabile:

Q 2

& quid-

& quidquid è cæteris amatur, ejus unius gratiâ ametur, qui solus omnibus amandi dat potestatem; qui unus amoris omnis est Auctor, & hæres, solusque sui amoris amatores, patitur cohæredes. Amantque sui amoris amatores, patitur cohæredes. Amandi ordinem suggeram, dum tradam methodum primo declinandi à malo, deinde faciendi bona, ut malus esse desinas, & bonus esse incipias, donec summo Bono à te possessio gaudeas. Amandi artem docebit te, qui unus in cœlesti Academia est Amoris didacticulus Spiritus Sanctus. Amandi facilitatem hauries ex frequenti amoris usu, & exercitio. Amoris fervorem mutuaberis à quotidiana summi Boni meditatione. Unum in hac Amoris palæstra cave, ne ullum amandi statuas terminum, nec desinas tuum amorem certis limitibus temporis, qui amoris æterno es conditus. Sic amore temporis, sceneraberis amorem æternitatis: sic nundinaberis amando ipsam amabilitatem, hoc est, Amorem omnium Amorum. Quotidianam Amori tuo annonam è cælo suppeditabit tibi quotidiana tessera; ut qui amoris es devotus, tibi perenne sit amandi non tantum desiderium, sed exercitium. Ne sis illi in redamando ingratus; à quo, ut possis amare, accepisti gratiam. Enimverò, est verum illud Poëtæ Pronuntiatum:

Est amor ingratus: cum non sit amator amatus.

I. DIES APRILIS.

Aliis tempora defunt; alii temporibus supersunt. *Valerius Maxim. l. 8. c. 7.*

I. Eni-